

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Cour d'appel de Liège (Belgia) on esittänyt 9.11.2015 – Belgian valtio v. Oxycure Belgium S.A.

(Asia C-573/15)

(2016/C 038/39)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour d'appel de Liège

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Belgian valtio

Vastapuoli: Oxycure Belgium S.A.

Ennakkoratkaisukysymys

Ovatko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ 98 artiklan 1 ja 2 kohta luettuina yhdessä arvonlisäverodirektiivin liitteessä III olevien 3 ja 4 kohdan kanssa, kun otetaan erityisesti huomioon verotuksen neutraalisuuden periaate, esteenä kansalliselle säännökselle, jonka mukaan happipullojen avulla toteutettavaan happihoitoon sovelletaan alennettua arvonlisäverokantaa, kun taas happirikastimen avulla toteutettavaan happihoitoon sovelletaan yleistä arvonlisäverokantaa?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

Valitus, jonka Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) on tehnyt 9.11.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-584/14, INDITEX v. SMHV-ANSELL (ZARA), 9.9.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-575/15 P)

(2016/C 038/40)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Industria de Diseño Textila, SA (Inditex) (edustaja: asianajaja C. Duch)

Muu osapuoli: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vaatimukset

- On kumottava Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen tuomio, jolla hylättiin kanne, jonka Inditex SA oli nostanut SMHV:n toisen valituslautakunnan 19.5.2014 (asia R 1118/2013-2) tekemästä päätöksestä ja siten on kumottava riidanalainen päätös ja 30.4.2013 tehty aikaisempi SMHV:n mitättömyysoaston päätös, jolla hyväksyttiin yhteisön tavaramerkin ZARA nro 112 755 rekisteröinnin menettäminen luokkaan 39 kuuluvilta palveluilta
- SMHV on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Valittaja riitauttaa kuudella valitusperusteella valituksenalaisen tuomion 32–37 kohdassa esitellyt oikeusperustat.

2. Ensimmäisellä valitusperusteella valittaja väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut tavaramerkkiasetuksen ⁽¹⁾ 65 artiklan 3 kohtaa, koska se on valituksenalaisen tuomion 37 kohdassa ylittänyt sen käsiteltävänä olleen kanteen rajat kyseenalaistaessaan itsessään tavaramerkin ZARA nro 112755 käyttämisen luokkaan 39 kuuluvien palvelujen osalta, vaikkei tästä kysymyksestä ollut keskusteltu eikä se ollut kanteen osa.
3. Valituslautakunnan käsiteltävänä olleen valituksen kohde rajoittui sen määrittämiseen, voidaanko Inditexin tavaramerkin ZARA käyttämistä tämän yhtiön sen franchise-oikeuksien saajille toimittamien tuotteiden kuljetus- ja jakelupalveluja varten pitää julkisena käyttämisenä vastakohtana yksityiselle käyttämiselle yrityksen sisäisesti, ja voidaanko siten katsoa, että kyseessä on tavaramerkin tosiasiallinen käyttäminen. Näin ollen tavaramerkin ZARA käyttäminen sinällään tavaramerkin haltijan suorittamiin kuljetus- ja jakelupalveluihin oli riidaton seikka, josta ei keskusteltu hallinnollisessa menettelyssä.
4. Toisella valitusperusteella Inditex väittää, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 32 ja 33 kohdassa tehnyt oikeudellisen virheen soveltaessaan tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekoittaen käsitteen ”kaupallinen integraatio”, joka on franchise-oikeuden saajan ominaisuus sen integroitua franchise-oikeuksien antajan kaupalliseen järjestelmään, käsitteeseen ”taloudellinen integraatio” tai ”taloudellinen kokonaisuus”, jolla tarkoitetaan taloudellisen riippuvuuden astetta.
5. Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut valituksenalaisen tuomion 33 kohdassa, että se, että Inditexin franchise-oikeuksien saajat noudattavat kaupallista mallia, joka on integroitu franchise-oikeuksien antajan kaupalliseen menetelmään, merkitsee sitä, että kyseiset franchise-oikeuksien saajat menettävät riippumattomien taloudellisten kokonaisuuksien, toisin sanoen franchise-oikeuksien antajan sisäisen organisaation ulkopuolella olevien kolmansien, ominaisuudet. Tämä arviointi on valittajan mukaan lainvastainen ja siten virheellinen.
6. Kolmannella valitusperusteella väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on valituksenalaisen tuomion 33 kohdassa ottanut vääristyneellä tavalla huomioon Antonio Abrilin 7.5.2012 antaman valahtoisen todistuksen (valituksen liite 4) kirjaamalla vain osittain osan tämän tosiasiaa antamista ilmoituksista, mikä on johtanut siihen, että unionin yleinen tuomioistuin on tulkinnut tätä asiakirjaa virheellisesti ja sillä on ollut vaikutuksia sen päätelmiin tavaramerkin ZARA julkisen käytön luonteen määrittelyn osalta.
7. Neljännellä valitusperusteella väitetään, että unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohtaa soveltaessaan, koska unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut valituksenalaisen tuomion 35 kohdassa sääntöjä, joiden mukaan tavaramerkin tosiasiallisen käyttämisen luonteen arvioimiseksi on otettava huomioon kaikki asianmukaiset tosiseikat ja olosuhteet sen kaupallisen käyttämisen tosiasiallisuuden määrittämiseksi. Valittaja väittää konkreettisesti, että unionin yleinen tuomioistuin on arvioinut, että Inditex ei esiintynyt tavaroiden kuljetuspalvelumarkkinoilla tavaramerkkillään ZARA, koska tällä yhtiöllä ei ollut luokkaan 39 kuuluvien palvelujen tarjoamisesta aiheutuvaa liikevaihtoa.
8. Unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, ettei Inditex tarjonnut tavaroiden kuljetuspalveluja sen taloudellisen kokonaisuuden ulkopuolella oleville kolmansille, koska INDITEX on yhtiö, jonka toimialana on muotituotteiden valmistaminen ja myynti, eikä se ole kuljetusalan yritys. Tämä unionin yleisen tuomioistuimen kanta on valittajan mukaan virheellinen ja se on ristiriidassa unionin oikeuden ja oikeuskäytännön kanssa, sellaisina kuin niihin viitataan kyseisessä valitusperusteessa.
9. Viidennellä valitusperusteella Inditex väittää, että valituksenalaisen tuomion 35 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on ottanut vääristyneellä tavalla huomioon Antonio Abrilin 7.5.2012 antaman valahtoisen todistuksen, kun se on tulkinnut valahtoisen todistuksen 18 kohdassa olevia numerotietoja niin, että ne todistavat riidanalaisen tavaramerkin kaupallisen käyttämisen tuotteiden markkinoille saattamiseen, vaikka tosiasiaa kyseisessä asiakirjassa olevat määrät koskevat vain Inditexin sen franchise-oikeuksien saajilta saamia määriä tämän yhtiön franchise-oikeuksien saajilleen tarjoamista kuljetuspalveluista.
10. Kuudella valitusperusteellaan valittaja vetoaa oikeudelliseen virheeseen, joka johtuu tavaramerkkiasetuksen 51 artiklan 1 kohdan a alakohdan rikkomisesta, luettuna yhdessä asetuksen N:o 2868/1995 ⁽²⁾ 22 säännön kanssa, koska valituksenalaisen tuomion 36 kohdassa unionin yleinen tuomioistuin on vaatinut Inditexiä toimittamaan sille ”probatio diabolican”, kun se on evännyt näytön esittämisen liikevaihdesta siltä osin kuin mitään laskuja ei ole esitetty, vaikka unionin yleinen tuomioistuin oli tietoinen siitä, ettei Inditex voinut esittää tällaisia laskuja, koska kyseisiä asiakirjoja ei ollut olemassa vastaavassa valitusperusteessa esitetyistä syistä.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (kodifioitu versio) (EUVL L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus N:o 2868/1995 (EYVL L 303, s. 1).